

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Strona pozwana: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Sentencia

1) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym i zasadę równego traktowania

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym osobie prawnej, utworzonej i kontrolowanej przez organizację zarządzania prawami własności intelektualnej, powierza się zarządzanie zwolnieniami z zapłaty rekompensaty i zwrotami rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, w sytuacji gdy takie uregulowanie krajowe przewiduje, że zaświadczenia o zwolnieniu i zwroty winny być, odpowiednio, wydawane i przyznawane w stosownym czasie i zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które nie pozwalają tej osobie prawnej na oddalenie wniosku o wydanie takiego zaświadczenia lub o przyznanie zwrotu w oparciu o względy implikujące posługiwanie się zakresem uznania, oraz że od decyzji tej osoby o oddaleniu takiego wniosku może przysługiwać odwołanie do niezależnego organu.

2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 i zasadę równego traktowania

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które upoważnia osobę prawną utworzoną i kontrolowaną przez organizację zarządzania prawami własności intelektualnej, której to osobie powierzono zarządzanie zwolnieniami z zapłaty rekompensaty i zwrotami rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, do żądania dostępu do informacji koniecznych do wykonywania przyznanych jej w tym zakresie uprawnień kontrolnych, bez zwłaszcza możliwości powoływania się wobec niej na przewidzianą w prawie krajowym tajemnicę księgowości handlowej, przy czym ta osoba prawna jest zobowiązana do zachowania poufności uzyskanych informacji.

(¹) Dz.U. C 329 z 16.8.2021

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 1 sierpnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Uniqa Asigurări SA/Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-267/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 56 – Świadczenie usług ubezpieczeniowych – Miejsce opodatkowania – Usługi likwidacji szkód świadczone przez spółki trzecie w imieniu i na rzecz ubezpieczyciela]

(2022/C 408/20)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Uniqa Asigurări SA

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Sentencja

Artykuł 56 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi likwidacji szkód świadczone przez spółki trzecie w imieniu i na rachunek spółki ubezpieczeniowej nie należą do usług „konsultantów, inżynierów, firm konsultingowych, prawników, księgowych oraz innych podobnych usług, jak również [do usług] przetwarzani[a] danych i dostarczani [a] informacji”, o których mowa w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 sierpnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – État luxembourgeois, Administration de l’enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl

(Sprawa C-294/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 2 pkt 1 – Zakres stosowania – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Artykuł 9 ust. 2 lit. b) – Miejsce świadczenia usług transportowych – Rejsy turystyczne po Mozeli – Rzeka mająca status kondominium]

(2022/C 408/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État luxembourgeois, Administration de l’enregistrement, des domaines et de la TVA

Strona przeciwna: Navitours Sàrl

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 i art. 9 ust. 2 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r.

należy interpretować w ten sposób, że:

państwo członkowskie ma obowiązek opodatkowania usług żeglugi turystycznej świadczonych przez usługodawcę mającego siedzibę w tym państwie członkowskim na terytorium stanowiącym na mocy umowy międzynarodowej zawartej między tym państwem a innym państwem członkowskim wspólne terytorium podlegające wspólnej suwerenności tych dwóch państw członkowskich, które nie jest objęte żadnym odstępstwem przewidzianym w prawie Unii, o ile owe usługi nie zostały już opodatkowane przez to drugie państwo członkowskie. Opodatkowanie przez jedno z państw członkowskich tych usług uniemożliwia drugiemu państwu członkowskiemu ich opodatkowanie, bez uszczerbku dla możliwości uregulowania przez te dwa państwa członkowskie w inny sposób opodatkowania usług świadczonych na tym terytorium, w szczególności w drodze porozumienia, pod warunkiem, że uniknie się nieopodatkowania przychodów i podwójnego opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 191 z 10.5.2022.